

511

RAPORT WOJSKOWO-PRASOWY

za czas od 20 kwietnia do 1 maja 1944 r.

Wpływ dn. 23.V.1944.

L. dz. 511/44

Przydział.....

T R E Ś Ć :

I. WIADOMOŚCI WOJSKOWE

1. Niemiecka ocena sytuacji wojennej
2. Sytuacja na froncie wschodnim
3. Artylerja niemiecka

II. WIADOMOŚCI LOTNICZE

1. Sowiecka produkcja lotnicza

III. WIADOMOŚCI Z NIEMIEC

1. Propaganda polityczna
2. Sytuacja żywnościowa

IV. WIADOMOŚCI Z FRANCJI

1. Sytuacja ekonomiczna
2. Niemiecka penetracja przemysłowa
3. Kształcenie zawodowe młodzieży

V. WIADOMOŚCI Z KRAJÓW BAŁTYCKICH

1. Niemiecka gospodarka okupacyjna
2. Sytuacja żywnościowa

VI. WIADOMOŚCI Z NORWEGJI

1. Zastosowanie teorii rasistowskich

VII. WIADOMOŚCI Z POLSKI

1. Praca więźniów politycznych. >

na kwateronach SA
L.dz. 594/44.

I. WIADOMOŚCI WOJSKOWE

1. Niemiecka ocena sytuacji wojennej. Dla charakterystyki ostatniego uderzenia sowieckiego na froncie wschodnim, które rozwijało się w sposób ciągły podczas ostatnich paru miesięcy, należy zastosować określenie "Pausenlosigkeit". Konfiguracja terenu - niziny ukraińskie i brak osłony naturalnej, czyli "Deckenlosigkeit" - narzucała w sposób naturalny sowieckiemu dowództwu plan oskrzydlenia armii niemieckich od północy, odrzucenia ich ku południowi i zniszczenia nad brzegami Morza Czarnego, co jednak nie nastąpiło. Ponadto uderzenie na Węgry i na Rumunję posiadało dla Sowietów wielkie znaczenie polityczne.

Doświadczenie wykazało, że każde natarcie ma swój kres; dowództwo sowieckie znalazło się dziś w punkcie, w którym operacje należy uważać za zakończone.

Podczas swego wielkiego uderzenia dowództwo sowieckie kierowało się tezą CLAUSEWITZ'A, że każdy sukces należy od razu wykorzystać na miejscu tak dalece, jak na to pozwalają okoliczności. Jednakże obecnie warunki okazały się silniejsze od woli dowództwa sowieckiego.

Dowództwo niemieckie osiągnęło ostatnio znaczne sukcesy w obronie i w przeciwnatarciu,

jednakże główne sukcesy niemieckie leżą w płaszczyźnie moralnej, gdyż okazało się, iż mimo odwrotu i niepowodzeń, formacje niemieckie zachowały swą pełną wartość bojową.

Należy zakwestjonować twierdzenia propagandy sowieckiej, jakoby uderzenie sowieckie osiągnęło większe cele, niż to było pierwotnie zamierzone. Tę twierdzenie to może być słuszne w odniesieniu do południowej części frontu, co zostało jednak skompensowane przez brak zmian na froncie środkowym i północnym. Pod Narwą i Czhausami zostało wykazane, że istnieją granice, wyznaczone dla posuwania się wojsk sowieckich.

Ostatnie wydarzenia na froncie posiadają swój doniosły aspekt strategiczny. Wykorzystanie przestrzeni - pod warunkiem iż następuje to na właściwym miejscu - okazało się bronią niezmiernie skuteczną, aczkolwiek propaganda nieprzyjacielska usiłuje przedstawić zastosowanie tej broni jako odwroty.

Należy spodziewać się, że obaj partnerzy - Sowiety i Aljanci - zaczną się obecnie wzajemnie oskarżać. Sowiety będą miały pretensję, że drugi front nie został otwarty wówczas, kiedy ważyły się losy kampanji na południu Rosji; Anglicy zaś i Amerykanie będą twierdzili, że Sowietom nie udało się odciągnąć poważnej części niemieckich wojsk z Zachodu, co miało być warunkiem wstępnym inwazji.

Na Wschodzie i na Zachodzie doszło obecnie do zwłoki w decyzjach, co przyniesie pewne korzyści obu stronom. Sowiety zdobędą czas na przygotowanie nowego wielkiego uderzenia, do którego niewątpliwie dojdzie, zaś Anglosasi zakończą lepiej swoje przygotowania do inwazji. Jest to jednak tylko względna korzyść natury technicznej.

Każda natomiast zwłoka przynosi znaczne korzyści Niemcom. Uderzenie sowieckie, które utknęło, będzie wymagało dla swego wznowienia znacznych wysiłków i nie zdoła już zaskoczyć niemieckiego naczelnego dowództwa. Poza to zostanie rozbudowana w jeszcze większym stopniu siła obronna krajów Europy południowo-wschodniej.

/DEUTSCHE LA PLATA ZEITUNG z dnia 30.IV.44 r. - generał-porucznik Dittmar /.

2. Sytuacja na froncie wschodnim.
Sprawdziły się całkowicie przewidywania, że ofenzywa sowiecka będzie się rozwijała tak długo, jak długo pozwolą na to Niemcy. Lawina sowiecka zatrzymała się tam, gdzie kończy się nizina stepowa, a zaczynają się Karpaty. Armje sowieckie zaczynają i otrzymywać ciosy, stanowiące zapowiedź tego, co je oczekuje w przyszłości.

Sytuacja jest dziś taka, że wyczerpane armje rosyjskie znajdują się na odległość strzału od najpotężniejszej koncentracji sił, jaka istniała w historii świata.

W sferach nietylko rosyjskich, lecz i aljanckich panuje wyraźny niepokój i zdenerwowanie, czego wyrazem jest m.in. cofnięcie przez W. Brytanię immunitetów dyplomatycznych i zakaz wyjazdu osób. Poza to czynione są wyraźne zabiegów w celu uspokojenia opinii publicznej, czego wyrazem jest m.in. wielkie rozreklamowanie manewrów wojsk spadochronowych "gdzieś w Anglii".

Zabiegi te mają jednak głównie na celu uspokojenie sowieckiego sojusznika, który unieruchomiony w bagnach Prypeci, na Bukowinie i w Besarabji, napróżno oczekuje przyrzeczonej pomocy, która się odwleka.

Uderzenie sowieckie, straszliwe w swej mocy, lecz sparowane przez Niemców z ich przysłowiową zrecznością - stanowi uderzenie w próżnię. Wniosek zaś ten wynika nietylko z faktu, że Sowiетom nie udało się otoczyć i zniszczyć żywej siły nieprzyjaciela, lecz również z tego, że

nie nastąpiło w odpowiednim czasie uderzenie Aljantów na tyły niemieckie, przyczym ten odpowiedni czas już minął. Niemcy potrafili wykorzystać doskonale nieporozumienie w zakresie koordynacji uderzenia sowieckiego i aljanckiego i dziś za dobrze umocnionymi wałami Karpat, Alp i Atlantyku śledzą posunięcia swych przeciwników, gotowi do wykorzystania każdego ich błędu.

Ta właśnie fałszywa sytuacja i to fiasko strategii zmusza sztaby aljanckie do wyjścia z rezerwy i do prowadzenia "propagandy inwazyjnej".

/CABILDO z dn.28.IV.1944 - płk.G. - Źródło proniemieckie/.

Informacje ze źródeł europejskich potwierdzają oświadczenia oficjalnych niemieckich komentatorów, głównie kpt. SERTORIUSA i gen. Hans von HAMMER, w myśl których niemiecki odwrót na froncie wschodnim nie był spowodowany bezpośrednią akcją nieprzyjaciela, lecz że chodziło tu o wielki plan operacyjny OKW, który przewidywał opuszczenie miejscowości o względnym znaczeniu geograficznym i nikłej wartości dla wojennych planów Rzeszy.

W Berlinie tłumaczy się różnymi okolicznościami zatrzymanie się sowieckiego uderzenia, lecz główną rolę przypisuje się tu zręcznej i elastycznej niemieckiej strategii obronnej i związanym z tym ruchom odrywania się od nieprzyjaciela.

Berlińscy komentatorowie wojskowi sądzą, że szybkość niemieckich ruchów spowodowała dezorganizację sowieckiego systemu dowozu oraz komunikacji na zapleczu frontu.

Armia sowiecka znajduje się dziś w obliczu takich samych trudności, jak w swoim czasie VI-a armia marsz. von PAULUS A, kiedy dotarła do Stalingradu i kiedy narażona została na przerywanie dowozu rezerw i zaopatrzenia.

Sytuacja ta została niewątpliwie przewidziana w planach niemieckiego naczelnego dowództwa, jak na to wskazuje konsolidacja niemieckiego frontu na wschodzie oraz energiczna akcja niemieckich, rumuńskich i węgierskich formacji.

/DEUTSCHE LA PLATA ZEITUNG z dn.28.IV.44 - ag.SADRA - Sztokholm /.

3. A r t y l e r j a n i e m i e c k a . Niemiecki korespondent wojenny H.HERLYN ~~z~~ zamieścił w "VOELKISCHER BEOBACHTER" artykuł na temat zasięgu dalekonośnych dział niemieckich, umieszczonych na wybrzeżu Kanału La Manche. Działa te mają stanowić znaczne ulepszone wydanie "dział przeciwparaskich" z czasów wojny poprzedniej. Podczas próbnych strzelań Anglja już wielokrotnie znajdowała się pod ogniem tych dział. Anglicy dotąd nie zdają sobie sprawy z istotnych możliwości, jakie otwierają się przed niemieckimi baterjami na wybrzeżu.

Przy pierwszej próbie inwazji dalekonośne działa niemieckie pokryją siecią swych granatów wszystkie ważniejsze cele na wyspie brytyjskiej w granicy ich zasięgu. Działa te już dawno zakończyły swój okres próbny.

/DEUTSCHE LA PLATA ZEITUNG z dn.21.IV.44 - ag.SADRA - SZTOKHOLM /.

II. WIADOMOŚCI LOTNICZE

1. S o w i e c k a p r o d u k c j a l o t n i c z a .
Korespondent wojenny dziennika "TASVIRI ESKJAR" w Stambule stwierdza, iż jak wynika z informacji obu stron walczących,

cechą charakterystyczną ostatnich walk na froncie wschodnim był wielki udział lotnictwa sowieckiego. Każde natarcie sowieckie było wspierane z reguły ~~przez~~ przez wielką ilość bombowców i samolotów myśliwskich. Fakt ten zaskoczył wielu ekspertów, którzy nie przypuszczali, że Sowiety mogą dysponować taką ilością aparatów bez wystarczających dostaw anglo-amerykańskich.

Analiza poniesionych przez Sowiety strat może służyć podstawą do wyciągnięcia wniosków co do wysokości sowieckiej produkcji lotniczej. Według niemieckiej oceny, Sowiety straciły w roku 1942 16.486 samolotów, niezależnie od wielkiej ilości strat poniesionych nie w walce.

Wobec tak wysokiej cyfry strat, nie można przyjąć, że samoloty, które pojawiły się na froncie w okresie późniejszym, pochodzą z rezerw 1942 r. Jest rzeczą raczej pewną, że samoloty, którymi dysponuje dowództwo sowieckie w latach 1943-44, przychodzą wprost z fabryk sowieckich.

W roku 1943 straty lotnictwa sowieckiego były jeszcze wyższe, ~~za~~ i osiągnęły cyfrę około 20.000 samolotów. Stąd wyprowadza się wniosek, że roczna sowiecka produkcja samolotów wynosi ok. 20.000 aparatów. Jest to produkcja znaczna, jednakże nie w takim stopniu jak wytwórczość innych stron wojujących.

Obecna sowiecka produkcja lotnicza różni się znacznie od dawniejszej.

Prawie 90% straconych aparatów sowieckich to jednosilnikowe aparaty, niezależnie od tego, czy są to myśliwce czy też bombowce.

Wynika z powyższego, że przemysł lotniczy Sowietów idzie w innym kierunku, niż przemysł innych krajów. Nastawiony on jest na masową produkcję jednosilnikowych aparatów, które dają się produkować szybko i z małym nakładem kosztów, aczkolwiek nie posiadają wielkiej siły bojowej. Ponadto wskutek braku lekkich metali samoloty sowieckie są przeważnie konstruowane z drewna. Potwierdza to przypuszczenie, że Sowiety przyjęły zasadę wyproduktowania możliwie wielkich ilości samolotów kosztem jakości.

Sowiety otrzymują znacznie mniej samolotów z USA i z Wielkiej Brytanii, niż się przypuszcza. Ze straconych przez Luftwaffe aparatów tylko 5% było pochodzenia angloamerykańskiego.

Przeważnie były to myśliwce typu "CURTISS", "AIRACOBRA" i "HURRICANE" oraz bombowce "BOSTON" i "HAMPDEN".

/D.LA PLATA ZEITUNG z dn.1.V.44 - ag.SADRA - ANGORA /.

III. WIADOMOŚCI Z NIEMIEC

1. Propaganda polityczna w szko-
łach. W dniu 10.III.44r. zostało wydane rozporządzenie
Ministra Oświaty, oznajmiające iż zmieniona sytuacja wojenna
narzuca konieczność wprowadzenia zmian w planach nauczania w
niemieckich szkołach.

Szczególny nacisk ma być położony obecnie na "właściwą oce-
nę historii ostatnich 30 lat", tj. politycznej historii I
-ej wojny światowej, "zdradzie popełnionej na narodzie w 1918
roku", wersalskiemu dyktatowi i jego skutkom, "akcji ratowni-
czej Fuehrera" i jego "niez mordowanym wysiłkom w kierunku
utrzymania pokoju", które zostały zniweczone jedynie wskutek
wojennej nagonki przeciwników Niemiec.

Wobec "żywego zainteresowania" uczni dla komunikatów wojen-
nych oraz celem zadośćuczynienia odnośnym życzeniom OKW, muszą
być codziennie omawiane komunikaty wojenne.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 20.IV.1944 /.

2. Sytuacja żywnościowa. Jednym z głów-
nych produktów odżywczych jest w Niemczech obecnie brukiew.
W Prusiech Wschodnich zostały wydane specjalne przepisy kuchen-
ne dla przyrządzania brukwi.

W Wiedniu "Landesbauern-fuehrer" MAYERZEDT oświadczył nie-
dawno: "W krytycznych miesiącach, tj. w kwietniu i w maju za-
potrzebowanie na jarzyny będzie można pokrywać tylko brukwią.
Ponieważ jednak nie można liczyć na dostateczne zapasy tej ja-
rzyny w stanie świeżym na kwiecień i maj, przeto zaczęliśmy
brukiew marynować..."

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 1.V.1944 /.

IV. WIADOMOŚCI Z FRANCJI

1. Sytuacja gospodarcza i gospo-
darka niemiecka. Według danych, zamieszczonych
w "Journal Officiel" w Vichy, Niemcy wywieźli z Francji podcza
pierwszych miesięcy 1943 r. ilość towarów wartości 65 miljar-
dów franków. Handlowy dług Niemiec w stosunku do Francji osią-
gnął cyfrę 99 miliardów franków.

"Office de Change" w Paryżu opublikował cyfry o niemiecko-
francuskim clearingu. Wynika z nich, że od chwili zawieszenia
broni do października 1943 r. francuski eksport do Niemiec
wyniósł 137 miliardów franków, niemiecki zaś eksport do Francji
- tylko 41 miliardów fr.

Od stycznia 1943 roku do października tegoż roku wartość
francuskiego eksportu do Niemiec przewyższyła o 51 miliardów
franków wartość importu z Niemiec.

Rekwizycje niemieckie w roku budżetowym 1942/43 wyniosły:

Pszenica	- 680.000 tonn
Żyto	- 260.000 "
Jaja	- 32.000.000 sztuk
Wino	- 2.350.000 hektolitrów

Pozatem wywieziono do Niemiec 7.000 tonn skór i innych produktów.

UWAGA. Źródło nie precyzuje dokładnie, czy słowo "rekwizycje" należy rozumieć dosłownie czy też należy rozumieć pod nim wymuszony eksport, dokonywany na rachunek długu handlowego. Należy przypuszczać, że chodzi tu raczej o "handel zagraniczny".

Po zakończeniu zbiorów w 1943 r. Niemcy zażądali dostarczenia wielkich ilości pszenicy, oraz 70% całej produkcji mąki.

W październiku i w listopadzie niemiecka armia okupacyjna w skonfiskowała bydło w następujących ilościach:

Normandia	-	29.500	sztuk
Bretania i Wanda	-	24.750	"
Wschod. prowincje	-	22.150	"

W grudniu 1943 r. rząd w Vichy otrzymał zawiadomienie, że winien on dostarczyć dalszych 120.000 sztuk bydła.

W wyniku powyższych metod eksploatacji, we Francji pomimo dobrych urodzajów, panuje niedostatek żywności, który zaostrza się wskutek kryzysu transportowego.

Francja posiada obecnie:

Wagonów	-	180.000	/przed wojną - 470.000/
Parowozów	-	10.000	/przed wojną - 17.000/

Kryzys ten odbija się w pierwszym rzędzie ujawnie na zaopatrzeniu ludności w kartofle; mieszkańcy Paryża otrzymali naprz. w ostatnich miesiącach 1943 r. następujące przydziały kartofli na głowę:

Październik 1943 r.	-	8	kgr.
Listopad	" "	4	"
Grudzień	" "	2	"

W październiku 1943 r. Paryż dysponował zapasem mąki na 2 miesiące; w styczniu 1944 r. zapasy te uległy wyczerpaniu i miały służyć tylko na 10 dni. Główną przyczyną tego jest również brak środków transportowych.

~~Finanse Francji. Koszta wojenne Francji wyniosły dotąd ogólną kwotę 702 miliardów franków, z czego tylko 160 miliardów przypadło na właściwą wojnę, zaś 537 miliardów na "likwidację wojny i koszta okupacji".~~

~~Dla porównania: wojna z r. 1914/18 kosztowała Francję 155 miliardów franków.~~

~~Francuski preliminarz budżetowy na rok następny przewiduje następujące wydatki i dochody państwa:~~

Wydatki	-	151	miljardów fr.
Dochody	-	138	" "

Dług państwowy Francji, wynoszący przed wojną 445 miliardów, wyniósł w styczniu 1944 r. - 1.300 miliardów; przeciętnie wzrasta on więc miesięcznie o 20 miliardów franków.

2. Niemiecka penetracja przemysłowa. W 1943 roku niemieckie grupy gospodarcze przejęły ~~max~~ francuskie udziały w następujących przedsiębiorstwach na terenie Polski:

"Société Française et Italienne de Houlières de Dombrowa"

"Société des Forges et Acieries de Huta Bankowa"

"Société de Charbonnage" w Sosnowcu

"Société des Industries Textiles" w pobliżu Częstochowy - za 100 milionów franków;

"Société des Mines et Usines de Cinc de Silesie" - przejęte przez "Schlesische Bergwerkhuetten A.G. Beuthen".

Proces przejmowania francuskich udziałów trwa w dalszym ciągu.

3. Kształcenie zawodowe młodzieży. Z ogólnej liczby ~~340 000~~ 340 tysięcy chłopców w wieku szkolnym we Francji 250.000 opuszcza szkoły bez otrzymania fachowego wykształcenia.

110.000 chłopców idzie do pracy na roli i w marynarce handlowej, zaś 140.000 do pracy w przemyśle i w handlu bez posiadania ku temu kwalifikacji.

Z ogólnej liczby 55.000 uczniów szkół zawodowych rocznie uzyskuje świadectwa ukończenia nauki 30.000 młodzieży w wieku lat 17. Ogólna wysokość zapotrzebowania na fachowców tego typu wynosi we Francji rocznie ok. 110.000.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 29.IV.1944 /.

V. WIADOMOŚCI Z KRAJÓW BAŁTYCKICH

1. Niemiecka gospodarka okupacyjna. Plany gospodarczej ekspansji Niemiec w krajach bałtyckich, prowadzone pod kątem włączenia ich do niemieckiej "Grossraum-Wirtschaft" opracowane zostały przed wojną przez Wenera DAITZ. /Analogiczne plany dla Bałkanów opracowywali WOHLTAT, SCHACHT i FUNK/.

Przed wojną gospodarkę tych krajów charakteryzowały następujące dane. W 1938 roku kraje te eksportowały:

Masło - 55.000 tonn
Mięso - 26.000 "

Słonina - 13.000 tonn
Jaja - 8.600 "

Rezerwy asfaltytu oceniane są w Estonii na 4,5 miliardów tonn; produkcja nafty z tego surowca dała w 1938 roku 138.000 tonn ropy i 15.000 tonn benzyny.

Ogólna ilość zakładów przemysłowych w tych krajach wynosiła łącznie w r.1938 - 8.171 zakładów, zatrudniających łącznie 187.000 robotników, o ogólnej wartości produkcji brutto 605 milionów marek niem.rocennie.

Niemiecką gospodarkę okupacyjną charakteryzują następujące dane; w okresie od 1.IX.1942 r. do 31.VIII.1943 r. sama tylko Estonia dostarczyła Niemcom:

Karmy dla bydła - 40.000 tonn
Wieprzowiny - 10.000 "
Masła - 6.000 "
Nasiona lnu - 1.000 "
Siana - 20.000 "
Słomy - 40.000 "
Alkoholu - 35.000 hektolitrów.

Ponieważ w okresie okupacji sowieckiej cały majątek narodowy w krajach bałtyckich uległ nacjonalizacji, po zajęciu krajów przez Niemców przeszedł on prosto w ręce niemieckie.

Na plan pierwszy wybiły się tu następujące niemieckie spółki i przedsiębiorstwa:

"Landbewirtschaftungs-Gesellschaft" - konsorcjum które przejęło grunta uprawne,

"Zentralhandels-Gesellschaft Ost" - które przejęło rzeźnie, cukrownie, młyny, piekarnie, fabryki olejów i tłuszczów - ogółem 300 zakładów;

"Grundstuecks-Gesellschaft Litauen G.m.b.H" - które objęło w posiadanie miejskie place budowlane i domy;

"Kontinentale Oel A.G." - spółka która założyła w Rydze swą filję celem organizowania i kontrolowania produkcji olejów mineralnych;

"Ostland Faser G.m.b.H" - spółka utworzona dla kontrolowania przemysłu włókienniczego.

Uległy likwidacji wszystkie banki miejscowe; na ich miejsce zostały utworzone banki niemieckie. Wysocy funkcjonariusze niemieccy przywłaszczyli sobie wielkie dobra i fabryki, dla określenia czego jest używany zwrot "przejęcie". Tylko w nielicznych wypadkach przywrócono własność poszczególnym mieszkańcom, przy czym tylko ludzie politycznie pewni i współpracujący z Niemcami posiadają prawo do własności ziemskiej.

2. Sytuacja żywnościowa. Niemieckie władze okupacyjne na terenie krajów okupowanych stosują system upośledzania miejscowej ludności pod względem przydziału żywności, co ilustrują następujące dane:

W Estonii przydział kalorii na głowę wynosi	- 950 jednostek
W Niemczech " " " "	- <u>1.700</u> "

Na Łotwie w r. 1943 tygodniowy przydział chleba i mięsa wynosił:

Chleb dla Łotyszów	- 1.700 gr.
" " Niemców	- 3.500 "

Mięso dla Łotyszów	- 250 gr.
" " Niemców	1350 1350 gr.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 29.IV.1944 /.

VI. WIADOMOŚCI Z NORWEGJI

1. Zastosowanie teorii rasistowskich. Szwedzki dziennik "Dagens Nyheter" podaje, że na terenie Norwegji istnieje organizacja niemiecka p.n. "GESELLSCHAFT LEBENSBOERN", której celem jest stosowanie w praktyce teorii rasistowskich oraz hodowla Niemców o typie nordyckim.

Działalność tej organizacjo została omówiona w książce szefa Gestapo w Norwegji, generała Wilhelma REDIESS, pt. "Für deutsches Schwert und deutsche Wiege" /Dla niemieckiego miecza i niemieckiej kołyski/. Książka ta została wydana w ilości zaledwie 20 egzemplarzy, dostępnych tylko dla wtajemniczonych.

REDIESS uważa, że ludność Norwegji "nie odpowiada ideałowi wikingów germańskich, o których jest mowa w podręcznikach szkolnych". Uważa on, iż wśród ludności norweskiej przeważa obecnie duch anglosaski, niemniej jednak sądzi on, że ludność jest w zasadzie germańska i dlatego uważa on, iż odpowiednie wychowanie młodzieży może dać pożądane wyniki.

Ze względu na "niewłaściwą" orientację polityczną Norwegów, tylko w nielicznych wypadkach udzielono żołnierzom niemieckim zezwoleń na zawarcie małżeństw z kobietami norweskimi, natomiast REDIESS uważa za najbardziej pożądane i godne poparcia, ażeby żołnierze niemieccy płodzili jaknajwiększą ilość dzieci z Norweżkami w związkach pozamałżeńskich.

W tym właśnie celu został założony związek GESELLSCHAFT LEBENSBOERN, który pokrywa wszystkie koszty macierzyństwa z pieniędzy skonfiskowanych w banku emisyjnym Norwegji i umieszcza matki w luksusowych domach, skonfiskowanych bogatym Norwegom.

Związek ten rozstrzyga, czy ojciec ma dziecku nadać prawa w drodze małżeństwa /durch Heirat legitimieren/, czy też nie, przyczym decydującym dla zawarcia małżeństwa jest nietylko

aryjski wygląd matki, lecz jej sposób życia oraz orientacja polityczna jej i jej rodziny. W przypadku niewłaściwej orientacji - matka dziecka nie posiada ~~żad~~ doń żadnych praw, nawet wówczas gdy ojciec jest już żonaty i posiada swoją rodzinę w Niemczech. W tym przypadku ojciec adoptuje zazwyczaj swoje nieślubne dziecko do swojej rodziny.

Do dnia 1 stycznia 1944 roku zajmowano się ogółem 2.160 wypadkami na podstawie planu REDIESSÁ, przyczym tylko w 139 przypadkach udzielono zezwoleń na małżeństwo niemieckich żołnierzy, zaś w 1.469 wypadkach uznano ich ojcostwo.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 25.IV.1944 /.

VII. WIADOMOŚCI Z POLSKI

1. Praca więźniów politycznych.
Brak sił roboczych zmusza Gestapo do czerpania ich z obozów koncentracyjnych. Ostatnio z obozu w OŚWIECIMIU wysłano wielkie transporty do kopalń w JAWORZNIE, DABROWIE GÓRNICZEJ i BEDZINIE.

W samym obozie istnieją wielkie budynki firmy KRUPP, w których pracują więźniowie.

/ARGENTINISCHES TAGEBLATT z dnia 26.IV.1944 /.

Piotr.
P i o t r .